

Empatia, moralność a życie społeczne Opracowanie zbiorowe

Publikacja jest pierwszym szerokim polskim opracowaniem problematyki empatii z punktu widzenia socjologii, stanowiącym interesujące wprowadzenie do bardziej szczegółowych zagadnień z pogranicza socjologii moralności, historii idei moralnych i socjologii emocji. Autorzy prezentują kwestie teoretyczne i metodologiczne dotyczące badania empatii oraz przedstawiają wyniki własnych studiów nad funkcjonowaniem empatii w powiązaniu z różnymi zjawiskami ze sfery moralności, literatury, sztuki, z sytuacją osób niepełnosprawnych, nieheteroseksualnych, Żydów czy imigrantów. Rozpatrują kulturowo-strukturalne przyczyny wykluczania pewnych kategorii osób i doświadczeń z „empatycznej wspólnoty”, a także opisują mechanizmy społecznego konstruowania takich wspólnot na przykładzie tzw. mrocznej turystyki do miejsc zagłady i miejsc narodowej pamięci. Empatia wiąże się moralnością. W ujęciu filozoficznym i teologicznym empatię zbyt często traktuje się jako stan i przeżycie naturalne, uniwersalne i spontaniczne, za mało miejsca zaś poświęca się analizowaniu jej jako dyspozycji poddanej socjalizacji, zróżnicowaniem o charakterze międzykulturowym, historycznym i społecznym, wiążącej się z funkcjonowaniem ludzi w ich rolach społecznych i zawodowych. W ujęciu socjologicznym, reprezentowanym przez autorów, empatia analizowana jest jako cecha o charakterze społecznym, tzn. podlegająca społecznemu uczeniu, kontroli społecznej i interpretacji kulturowej, której ramy wyznaczają uwarunkowania kulturowe, religijne, światopoglądowe, polityczne, instytucjonalne i sytuacyjne.